

Sygn. akt I C 393/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy w Jaśle I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Wanat

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anna Wojtunik

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2019 r. w Jaśle

sprawy z powództwa easyDEBT Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko M. D.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 393/18 upr.

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Jaśle z 27.02.2019 r.

Powód easyDebt Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanej M. D. kwoty 3.360,34 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wg norm przepisanych.

Uzasadniając żądanie, powód wskazał, że na mocy umowy przelewu wierzytelności z 24.03.2017 r. zawartej z (...) Bankiem S.A. nabył przysługującą wobec pozwanej wierzytelność pieniężną, wynikającą z umowy bankowej z 22.08.2013 r. o nr (...). Zadłużenie wynikające z tej umowy nie zostało przez pozwaną uregulowane. Na dochodzoną sumę składa się 2.336,97 zł tytułem należności głównej, 314,56 zł tytułem kosztów udzielenia pożyczki i 708,81 zł tytułem odsetek za opóźnienie.

Pozwana, w odpowiedzi na pozew, wskazała, że strony łączy ugoda podpisana 10.04.2018 r., w której został ustalony nowy harmonogram spłaty zadłużenia. Podniosła, że znajduje się w bardzo trudnej sytuacji życiowej i finansowej. Nie pracuje, opiekuje się dwójką dzieci, w tym jednym 3 - letnim niepełnosprawnym i drugim 9 - letnim z guzem mózgu. Nikt jej nie chce pomóc, jest bezradna, nie stać ją na leczenie dzieci.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Powód easyDebt Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zawarł 24.03.2017 r.

z (...) Bankiem S.A. z siedzibą we W. umowę sprzedaży wierzytelności, na podstawie której nabył wierzytelność w stosunku do dłużniczki M. D., wynikającą z dokumentu o nr (...) z daty 22.08.2013 r. w łącznej kwocie zadłużenia 3.239,78 zł (dowód: kserokopia wyciągu z umowy sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikami – k. 31 - 55, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy w odniesieniu do dłużnika M. D. – k.11).

W wyciągu z ksiąg rachunkowych powoda ujęta jest przedmiotowa wierzytelność z wyszczególnieniem, że obejmuje kwotę 2.336,97 zł należności głównej, 314,56 zł kosztów udzielenia pożyczki i 708,81 zł skapitalizowanych odsetek za opóźnienie (dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu nr (...) z 18.12.2017 r. – k. 5).

Nabyta przez powoda wierzytelność wynika z umowy o kredyt gotówkowy, jaki pozwana zaciągnęła 22.08.2013 r. w (...) Bank S.A. z siedzibą we W. na kwotę 2.716,16 zł. W umowie tej pozwana zobowiązała się spłacić kredyt wraz z kosztami w kwocie 1.150,40 zł (całkowita kwota do spłaty 3.695,76 zł) w 48 miesięcznych ratach (dowód: kserokopia umowy o kredyt gotówkowy – k. 8 - 10).

W dniu 10.04.2018 r. pomiędzy powodem easyDebt Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

a pozwaną doszło do zawarcia ugody oznaczonej (...), na mocy której pozwana uznała zadłużenie wynikające z przedmiotowej umowy kredytowej, akceptując wysokość i strukturę zadłużenia szczegółowo opisaną w ugodzie, w tym uznając poniesione przez wierzyciela koszty związane z wytoczeniem niniejszej sprawy sądowej w kwocie 717 zł. Ugoda przewiduje harmonogram spłaty zadłużenia obejmujący 17 miesięcznych rat, począwszy od 30.04.2018 r. do 30.08.2019 r. (dowód: kserokopia ugody (...) z 10.04.2018 r. wraz z harmonogramem – k. 64 - 65).

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd oparł się na dowodzie z ww. dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania. Dowody te w powyższym zakresie zostały uznane przez Sąd za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie w jakiegokolwiek części.

W przedmiotowej sprawie powód dochodził należności z tytułu umowy kredytu twierdząc, że nabył je w drodze cesji (art. 509 § 1 k.c.). Powód, przedkładając wskazane wyżej dokumenty w postaci kserokopii umowy cesji wraz z umową kredytową wykazał, co prawda swoją legitymację do dochodzenia przedmiotowej wierzytelności, nie wykazał jednak wymagalności swojego roszczenia.

W niniejszej sprawie pozwana nie kwestionowała istnienia wierzytelności we wskazanej wysokości, jednakże wskazała, iż zawarła z powodem ugodę pozasądową, w ramach której zobowiązała się do regularnych spłat należności w nowych terminach. Zawarta przez strony ugoda, jest ugodą z art. 917 k.c., w której strony czyniły sobie wzajemne ustępstwa w zakresie istniejącego między nimi stosunku prawnego w tym celu, aby zapewnić wykonanie roszczeń wynikających z tego stosunku prawnego. Ugoda ta, jakkolwiek nie stanowiła klasycznego odnowienia z art. 506 § 1 k.c., to jednak niewątpliwie stanowiła nowe zobowiązanie, mające na celu wzmocnienie zobowiązania dotychczasowego i stanowiące samodzielną podstawę dla dochodzonego przez powoda roszczenia. Strony tej ugody miały na celu zmianę terminów płatności roszczenia, określonych datami wymagalności poszczególnych rat.

Tymczasem, powód wezwany przez Sąd o ustosunkowanie się do faktu zawarcia ugody, nie wskazał, aby doszło do wypowiedzenia ugody lub zaistnienia jakichkolwiek innych okoliczności skutkujących natychmiastową wymagalnością roszczenia (por. pismo procesowe powoda – k. 71). W tym zakresie znamienne jest, że zgodnie z treścią § 3 ugody (k. 63), niewykonanie przez dłużnika jego zobowiązania w przedmiocie spłaty zadłużenia, zgodnie z ugodą spowoduje jej rozwiązanie w ciągu 30 dni od daty zaistnienia opóźnienia w spłacie. Strony zastrzegły, że przed upływem tego terminu wierzyciel skontaktuje się

z dłużnikiem i wyznaczy dodatkowy termin do zapłaty brakującej raty lub jej części. Ustęp drugi § 3 przewiduje z kolei, że wierzyciel może wypowiedzieć umowę z zachowaniem 30 - dniowego terminu wypowiedzenia, liczonego od dnia złożenia dłużnikowi oświadczenia o wypowiedzeniu umowy.

Powód nie wykazał przy tym, aby takie okoliczności miały miejsce, a w szczególności, aby wobec opóźnienia w płatności rat cała należność zgodnie z zapisami umowy została postawiona w stan natychmiastowej wymagalności. Nie przedstawił w tym zakresie żadnego dowodu, a ponadto z twierdzeń pozwanej też nie da się wywieść, że nie płaci ona umówionych rat.

Powoduje to w ocenie Sądu, że umowa ta nadal obowiązuje. Skoro bowiem powód umówił się z pozwaną na nowe terminy spłaty należności w miesięcznych ratach to należność, której dochodzi w tym postępowaniu uległa odnowieniu i stała się niewymagalna.

W konsekwencji roszczenie nią objęte winno zostać oddalone jako przedwczesne.

Koszty procesu, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu (art. 98 k.p.c.) obciążają powoda i przez niego zostały uiszczone w całości.